

מ"ת 51374/02/17 - מדינת ישראל נגד אבירן בן חמו, אייל גל, אברהם לסרי, רחל לסרי

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 51374-02-17 מדינת ישראל נ' בן חמו(עציר)

תיק חיצוני: 60700/2017

לפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. אבירן בן חמו (עציר) 2. אייל גל 3. אברהם לסרי 4. רחל
לסרי

החלטה

לפני עתירת המבקשת להורות על חילוט ערבויות המשיבים, שניתנו להבטחת תנאי שחרור המשיב 1 ממעצר.

רקע עובדתי:

1. ביום 23.2.17 הוגשו כנגד המשיב 1, בהיותו במעצר, כתב אישום ובקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. כתב האישום ייחס למשיב 1 החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים) וכן החזקת כלים, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 8.2.17, החזיק המשיב 1 בתוך ארון, מחוץ לדלת הדירה שבה התגורר עם בני משפחתו, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 27.98 גרם נטו, כשחלק מהכמות מחולקת ל-21 אריזות (להלן: ההליך העיקרי).

2. ביום 27.3.17 החליט כב' השופט אריאלי בבקשה למעצר המשיב 1 עד לתום הליכי ההליך העיקרי על שחרורו של המשיב, בין היתר, בתנאים הבאים: שהייה בחלופת מעצר בבית הסבים - המשיבים 3 ו-4, שבעכו, תוך הבהרה כי אסור למשיב 1 לצאת ממקום החלופה במשך כל שעות היממה, אלא לדיונים במשפטו, לפגישות עם שירות המבחן ולפגישות במשרדי בא-כוחו - זאת בפיקוח צמוד של אחד המפקחים; פיקוח בכל עת של המשיבים 3 ו-4 וחבר משפחה - הוא המשיב 2, תוך הבהרה כי נדרשת שהות של לפחות אחד מהמשיבים 2-4 בכל עת ודיווח מידי מצידם, אם המשיב 1 יפר תנאי מתנאי השחרור (להלן: החלטת השחרור). עוד צוין בהחלטת השחרור כי אם המשיב 1 יעמוד בתנאי השחרור ולא תירשמנה הפרות כלשהן עד ליום 30.4.17, כפי שבפועל ארע, יוכל המשיב 1 לצאת ממקום החלופה בכל יום בין השעות 11:00-9:00 ובין השעות 17:00-19:00, ובלבד שיהא מלווה בכל עת במפקח ובתחומי העיר עכו בלבד.

כב' השופט אריאלי הורה, בהחלטת השחרור, כי לצורך הבטחת התנאים, יפקיד המשיב 1 בקופת בית המשפט סך

15,000 ₪ (להלן: העירבון העצמי) ויחתום על התחייבות עצמית בסך 30,000 ₪ (להלן: התחייבות עצמית) וכל אחד מהמשיבים 2-4 יחתום על ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪ (להלן: ערבות צד ג').

יובהר כי עובר להחלטת השחרור, ביום 26.3.18 נכחו המשיבים בדיון, שהתקיים לעניין מעצרו של המשיב 1, ומשיבים 2-4 העידו על נכונותם לשמש כמפקחים; כל אחד מהם הצהיר כי הוא מבין את תפקידו כמפקח לרבות הדרישה כי בכל עת ימצא אחד מהמפקחים עם המשיב 1 וכן מבין את חובתו להודיע על כל יציאה ממקום החלופה שהיא בניגוד לתנאי השחרור ומוכן לחתום על ערבות צד ג' (ראו עמ' 14-15 לפרוט').

4. ביום 13.6.17, בהסכמת הצדדים, הועתק מקום החלופה לכתובת החדשה של מגורי המשיבים 3-4 מעכו לנהריה, תוך הותרת תנאי השחרור על כנם בשינויים המחויבים.

ביום 27.9.17 בעקבות בקשה מצד המשיב 1, שינתה כב' השופטת לאופר מתנאי החלופה, כך שהותר למשיב 1 לצאת ממקום החלופה מידי יום בין השעות 10:00-13:00 ובין השעות 17:00-21:00 בליווי אחד המפקחים.

ביום 15.2.18 בעקבות בקשה נוספת מצד המשיב 1, שינתה כב' השופטת לאופר מתנאי החלופה כך שהותר למשיב 1 לצאת ממקום החלופה מידי יום, למעט יום שבת, בין השעות 8:00-19:00 ללא פיקוח של מי מהמפקחים, לצורך התאוררות ולשם חיפוש אחר מקום עבודה.

5. ביום 24.1.18 וביום 21.3.18 הפר המשיב 1 את תנאי השחרור, כאשר אחת ההפרות לוותה בביצוע עבירות נוספות. בשל כך, ביום 27.3.18 הוגש כתב אישום נגד המשיב 1 ועמו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (להלן: ההליך הנוסף).

כתב האישום בהליך הנוסף ייחס למשיב 1 עבירות סחר בסם מסוכן, קשירת קשר לבצע פשע ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית (ת/5). עוד באותו היום, במסגרת הסדר טיעון, הודה המשיב 1 במיוחס לו בכתב האישום שבהליך הנוסף, הורשע ונגזר דינו למאסר בפועל בן 12 חודשים בצירוף רכיבי ענישה נוספים (ת/6).

מעובדות כתב האישום של ההליך הנוסף, שבהן הודה המשיב 1, עולה כי במהלך החודשים דצמבר 2017 וינואר 2018, במספר הזדמנויות, סחר המשיב 1 ותיווך בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 11.9 גרם. כמו כן, הפר המשיב 1 את תנאי שחרורו כפי שנקבעו בהחלטת השחרור, בשינויה כמתואר לעיל, בשתי הזדמנויות: הראשונה - בעת שסחר בסם מסוג קוקאין, ביום 24.1.18, בשעה 17:18, בסמוך לתחנת אוטובוס בכביש הכניסה לקיסריה מכיוון כביש החוף לכיוון חיפה (להלן: הפרת תנאי השחרור הראשונה); השנייה - ביום 21.3.18 בסמוך לשעה 6:30 בכך שנמצא מחוץ לכתובת מעצר הבית (להלן: הפרת תנאי השחרור השנייה).

בעקבות ההפרות המשיב נעצר ולמעשה בשל הודאתו וגזירת דינו, החל לרצות עונש המאסר שהוטל עליו במסגרת ההליך הנוסף.

6. עתירת המבקשת היא כי אורה על חילוט העירבון ומימושן של ההתחייבות העצמית וערבויות צד ג'.

לטענת ב"כ המבקשת, סעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: חסד"פ מעצרים) מקנה לבית המשפט שיקול דעת לעניין אופן החילוט ומידתו. נטען כי יש לתת ביטוי לחומרת ההפרות בקביעת גובה הסכום שיחולט, כאשר במקרה דנן ההפרה הראשונה לצד ההפרה השנייה הן במדרג גבוה של חומרה בהיות הראשונה מלווה בביצוע עבירות סמים; משום כך, התבקש חילוט מלא של העירבון שהפקיד המשיב 1 ומימוש מלא של ההתחייבות העצמית שעליה חתם.

לטענת ב"כ המבקשת, יש להעביר מסר חד וברור שאינו מגלה סלחנות כלפי מי שהפר הוראת בית המשפט ושם בסיכון את הבטוחות הכספיות שהניחו הוא וערביו.

באשר למימוש ערבויות צד ג' שעליהן חתמו המשיבים 3-4, נטען כי לאור גילם ולמרות גרסאותיהם בחקירתם במשטרה על אודות ההפרות, שאינן מתיישבות עם התחייבויותיהם כמפקחים, הרי שהמבקשת מותירה את גובה הסכום שיחולט לשיקול דעת בית המשפט.

7. ב"כ המשיב 1, עו"ד עידן רז, טען כי יש לבחון את כתב ההתחייבות שעליו חתם המשיב 1 (ת/3), באשר מצוי בו פגם היורד לשורשו של עניין והוא העדר חתימה של מורשה מטעם בית המשפט. לטענתו, אין המדובר בפרט טכני של אימות חתימה, שהרי על אותו הגורם להבהיר לחותם את המשמעויות והתוצאות הנובעות מהתחייבות זו והליך זה - ואולם הדבר לא נעשה בנוגע להתחייבות העצמית.

ב"כ המשיב 1 הפנה בהקשר זה להנחית פרקליט המדינה מס' 5.4 המורה לפרקליט המטפל - בתיק שבו שוחרר נאשם בערובה - לוודא, במידת האפשר, כי נוסח כתב הערובה משקף את החלטת בית המשפט במדויק. בזיקה לאמור, נטען כי כתב ההתחייבות לא מפרט את התנאים שנקבעו בהחלטת השחרור ואף לא מצוינים בו פרטי ההחלטה לרבות מועד נתינתה. פגם זה, מצטרף לפגמים שנפלו בכתב ההתחייבות - ואלה לא מאפשרים מימושה.

באשר להפקדה הכספית, נטען כי המשיב 1 מרצה כעת מאסר בן 12 חודשים והוא נעדר יכולות כלכליות, כך שחילוט ההפקדה הכספית משמעה הטלת נטל כבד על משפחת המשיב 1. בשולי טיעוניו ביקש ב"כ המשיב 1 את רחמי בית המשפט, זאת לאחר שהמשיב 1 לקח אחריות על מעשיו ונושא בעונש בגין אותן הפרות. לחילופין נטען כי אם יוחלט לחלט ההפקדה, הרי שמתבקש לחלט רק חלק ממנה.

8. ב"כ המשיבים 2-4, עו"ד אביטל, הצהיר בפתח טיעוניו כי אין מחלוקת שבוצעו הפרות וכן אין מחלוקת באשר לחומרתן; ואולם, כך נטען, המשיב 1 נדון ונגזר דינו בגין אותן הפרות ולמרות שמדובר בהליך אחר במהותו, הרי שאי אפשר שלא לראות שמדובר בכפילות עונשים.

ב"כ המשיבים 2-4 ביקש שיינתן ביטוי לכך שהמשיב 1 מרצה כעת מאסר, זאת לאחר שהודה וחסך בזמן שיפוטי. נטען כי מימוש ערבויות צד ג' משמעו הטלת נטל כלכלי קשה על המשפחה - מעבר ליכולתה. נטען כי אין בפרוטוקול הדיון שבו נכחו המשיבים 2-4 כל אינדיקציה לכך שבית המשפט הסביר להם את המשמעויות הנגזרות מחתימתם על ערבות צד ג'. ב"כ המשיבים 2-4 הבהיר כי לטענת המשיבים 2-4, הובהר להם כי אחריות כל אחד מהם היא רק באשר לפרקי הזמן שבו הם המפקחים בפועל על המשיב 1.

לעניין גובה הערבויות, נטען מפי ב"כ המשיבים 2-4, שהוא לא עולה בקנה אחד עם אופי האשמות שיוחסו למשיב 1 בהיות הערבויות גבוהות משנדרש בפועל. באשר למשיבים 3-4 נטען כי מדובר, במפקחים הקרובים לגיל 80 ניצולי שואה וקשיי יום ואילו משיב 2, לכתחילה, היווה סוג של "כוח עזר" למשיבים 3-4 ופיקוחו התמצה בשעות בודדות; משיב 2, כך נטען, אף לא נחקר במשטרה ולא מסר גרסה על אודות ההפרות שביצע המשיב 1.

טענה נוספת לב"כ המשיבים 2-4 והיא פגם בכתב הערבויות שנחתמו; בסעיף 2 לכתב הערבות של כל אחד מהמשיבים 2-4, לא מופיע יום מתן ההחלטה; בסעיף 3 לא מופיע פירוט ההחלטה וכן לא מפורטים תנאי הערבות.

ב"כ המשיבים הגיש מסמך מחשבון הבנק של המשיבים 3-4 המלמד על מצבם הכלכלי (נמ/1). נטען כי הגם שכל מפקח עומד בפני עצמו, יש לקחת בחשבון כי מדובר בבני זוג ומשמעות הדבר - הטלת נטל כלכלי כבד על בני הזוג. עוד הוגש מסמך רפואי המלמד על חוליה של המשיבה 4 (נמ/2).

9. לאחר טיעוני הצדדים, טען המשיב 1 בעצמו וביקש את סליחת המשיבים 2-4 וביקש כי תוטל עליו מלוא האחריות על ההפרות. המשיב 1 טען כי מרצה כעת עונש וחילוט הערבויות משמעו הטלת עונש נוסף על גבי העונש שהוטל עליו בגין אותן הפרות.

המשיב 3, סבו של המשיב 1 ביקש בשמו ובשם המשיבה 4 את עזרת בית המשפט; נטען כי הוא ואשתו פנסיונרים, עשו הכל בשביל הנכד ואשתו חולה מאוד.

אביו של המשיב 1 ציין כי עשה כל שניתן כדי להחזיר את בנו לדרך הישר ולשם כך אף רתם את המשיב 2 שהוא חברו; אבי המשיב 1 העיד כי שילם חובות שהמשיב 1 צבר וכך יידרש לשלם כל סכום שיחולט בהליך דנן.

יוער כי שני הצדדים התייחסו לגרסאות המשיבים באשר להתנהלותם בעת ההפרות ולאחריהן, אך לאור החלטתי כפי שתובא בהמשך, לא מצאתי לשנות אחר טיעוניהם לעניין זה.

דיון והכרעה:

10. אין מחלוקת כי המשיב הפר את תנאי החלופה. יתרה מכך, לאור הודאת המשיב 1 בהליך הנוסף, כלל

העובדות המתארות את ההפרות - הן הראשונה המלווה בביצוע עבירות נוספות והן השנייה - הן מוסכמות.

השאלות שבמחלוקת הן - האם לאור הרשעתו בדין של משיב 1 וגזירת עונשו בהליך הנוסף, שעניינו בין היתר ההפרה הראשונה וההפרה השנייה, אפשרי וראוי לחלט הערבויות? האם כתבי הערובה ובהם כתב ההתחייבות שעליהם חתמו המשיבים הם בני מימוש לנוכח הפגמים שנפלו בהם? וכמו כן, בהתחשב בשאלות הקודמות, האם ועד כמה ראוי לחלט מתוך כספי הפיקדון והערבויות שניתנו לטובת הבטחת תנאי החלופה.

לאחר שעיניתי בטענות הצדדים ושקלתי כל שהונח לפני הרי שמצאתי להורות על חילוט מלוא הפיקדון בסך 15,000 ₪. באשר להתחייבות העצמית ולערבויות צד ג', לא מצאתי להורות על חילוטם מחמת פגם שנפל בהם. להלן נימוקיי.

האם לאור הרשעתו בדין של משיב 1 וגזירת עונשו בהליך הנוסף אפשרי וראוי לחלט הערבויות?

11. בבש"פ 3611/93 ציון בן מאיר פרץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1) 855 ציון בית המשפט העליון כי:

"באשר לערבות כספית, יכול בית המשפט לנהוג על-פי הסמכות הנתונה לו בסעיפים 48(א)(1) ו-48(א)(2), דהיינו, חיוב הנאשם (המשוחרר) או הערב לו בתשלום סכום הערבות לאוצר המדינה וכן חילוט העירבון, אם ניתן עירבון, כולו או מקצתו לטובת המדינה.

צווים על-פי סעיף 48 ניתנים לעיון חוזר ולערר על-פי ההוראות המופיעות בסעיפים 37 ו-38 לחוק.

מעבר לכך - הפרת תנאי השחרור יכול שתהווה עילה להעמדת הנאשם לדין פלילי על-פי סעיף 287 לחוק העונשין, משום שהפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית-משפט, אך זאת לצד הצעדים הנ"ל שניתן לנקוט על-פי חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] הנ"ל ובנוסף להם."

כפי שניתן ללמוד מפסיקת בית המשפט העליון ומפסיקת בתי המשפט בערכאות הנמוכות, אין מניעה כי לצד העמדת נאשם לדין בגין הפרת הוראה חוקית, יתבקש מעצרו ויתבקש חילוט הערבויות שהפקיד לצורך שחרורו בערובה. ואולם, שאלת הסמכות לחוד ושאלת אופן הפעלתה לחוד.

שחרור לחלופת מעצר מטרתו יצירת איזון בין זכויות נאשם מחד גיסא לבין האינטרס הציבורי המצוי בעילות הקמות לחובתו ומצדיקות את מעצרו מאידך גיסא.

בבש"פ 7924/11 טל לוין ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.6.12) צוין כי:

"תכלית מוסד הערבות הוא לאפשר מחד פגיעה מינימאלית ככל הניתן בחירותו של אדם טרם בירור אשמתו במשפט, ומאידך, להגן על האינטרס הציבורי במיצוי הדין עם נאשמים (ראו: בבש"פ 3239/08 שוקרון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 13.5.2008)). במסגרת זאת, הערבות כשמה כן היא - ערובה של צד ג' כי נאשם לא יפר את תנאי המעצר שלו."

בבסיס החלטת שחרור בתנאים מצוי אמון שניתן בנאשם והפרת תנאי שחרור משמעה הפרת אותו בסיס אמון שניתן בו.

ככל שמעשה ההפרה חמור ובוטה, כך רמת הפגיעה באמון של בית המשפט קשה יותר ומחייב תגובה מותאמת.

בבש"פ 6743/13 אור דורני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 8.1.14) נקבע כי:

" יחס סלחני מדי להפרות של תנאי שחרור עלול לעודדן בעקיפין, ובכך לפגום ביעילותו של מוסד השחרור בערובה, שנועד להגן על חירותו של הנאשם (ראו עניין חוסאם, פס' 14; בבש"פ 980/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15 (2.8.2012); בבש"פ 3239/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, פס' 13 (13.5.2008))." (שם פסקה 11)

בע"פ 6978/09 פרנק מטודי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.3.10) עמד בית המשפט על השיקולים שישקלו לעניין חילוט ערבויות וקבע כי:

"בבואו לקבוע את סכום החילוט יוכל בית המשפט להתחשב - בין היתר - במהות האישומים נגד הנאשם ובטיב ההפרות של תנאי השחרור." (שם, פסקה 12)

לצד אלה, בעת קבלת החלטה באשר להיקף החילוט, יש מקום אפוא ולו מבחינת מראית פני הצדק והדרישה למידתיות לתת משקל לענישה שהושתה בגין ההפרות. מתן משקל לאמור, אין משמעו איון בקשת החילוט מעיקרה, אלא יצירת הלימה בין המעשה שבוצע לבין התגובה לו.

האם כתבי הערובה ובהם כתב ההתחייבות שעליהם חתמו המשיבים הם בני מימוש לנוכח הפגמים שנפלו בהם?

12. כתב הערובה, לפי סעיף 49 (א) לחסד"פ מעצרים, יפרט את תנאי השחרור ויחתם בפני שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודת המשטרה או שירות בתי הסוהר. סעיף 49 (ב) קובע כי בכתב הערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלמילויים ערב צד שלישי.

עולה מפסיקת בית המשפט לעניין נוסח כתב הערובה כי התנאים למימושו יהיו אלה המפורטים בו (ראו בבש"פ 1030/94 שלמה לוי (ניתן ביום 10.8.94) כרך נה (5), פסקה 5 - (להלן: עניין לוי)).

עוד צוין בעניין לוי כי:

"עמדה זו, מחייבת ניתוק - לעניין מימושה של הערבות - בין החלטת בית המשפט בדבר מתן הערבות ותנאיה, לבין תנאי הערבות המפורטים בכתב הערובה; כאשר ההחלטה האמורה יכולה לשמש מקור להתחקות אחר כוונת הצדדים לכתב הערבות במקום שיש צורך בהתחקות כזו, אך אין בכוחה להוסיף לכתב הערובה את מה שאין בו."

באשר למימושה של הערובה צוין בעניין לוי כי:

"באים בחשבון, איפוא, אך ורק התנאים הקבועים בכתב הערובה גופו; ובמקום שבו לא צוינו בכתב הערובה כל התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט בדבר מתן הערובה- הרי לענין מימוש הערובה, יבואו בחשבון אך ורק אותם תנאים שנקבעו בכתב הערובה."

כך גם בבש"פ 1760/01 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.4.01) כרך נה (5) נקבע כי:

"משוחרר בערובה לא יחוב בכל תנאי שהוא, ויהא זה תנאי "ברור ומובן מאליו" ככל שיהא, אלא אם כתוב אותו תנאי באורח מפורש בכתב הערובה שחתם עליו" (שם, פסקה 17)

(כמו כן, ראו בש"פ 3390/14 אלעזר ענבל נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 11.6.14), פסקה 35 - שם חזרה כב' השופט ברק ארז באמרת אגב על העקרון הדורש הקפדה מירבית לחיוב אדם לפי התנאים שנקבעו בכתב הערובה).

בכתב ההתחייבות (ת/3) צוינו פרטי המתחייב - הוא המשיב 1. עוד צוין בכתב ההתחייבות כי המשיב 1:

"מתחייב בזה למלא אחר תנאי הערובה שלהלן:

תנאי הערבות:

1. שהנאשם/המערער/המשיב/ המבקש יתייצב למשפט/לדין בערעור בתיק הנ"ל בכל מועד שיקבע לכך כדין.

2. שהנאשם/ המערער/המשיב/ המבקש יתייצב לנשיאת העונש שהוטל במשפט בתיק _____ ביום _____ או בכל מועד אחר שיורה בית המשפט.

3. שהנאשם/ המערער/המשיב/המבקש ימלא אחר התנאים כאמור בהחלטה מיום _____

4. _____

אם יופר תנאי מתנאי ההתחייבות, אשלם לאוצר המדינה כל סכום שיצוה בית המשפט עד לסכום של 30,000 ₪."

כתב ההתחייבות חתום בידי המשיב 1, ואולם נעדרים ממנו מועד מתן ההחלטה, תנאי השחרור, מועד החתימה, חותמת בית המשפט וחתימת מורשה מטעם בית המשפט.

לעומת זאת, אמנם כתבי ערבות צד ג' של משיבים 2-4 כולם נושאי מועד חתימה- 27.3.18, חתימת הערב וחתימת המורשה מטעם בית המשפט. כמו כן, בכולם מצוין גובה החיוב הכספי לחיוב בגין הפרה בסך 30,000 ₪, אם יופר תנאי מתנאי הערובה.

ואולם, תנאי הערובה שפורטו הם:

1. שהנאשם/המערער/המשיב/ המבקש יתייצב למשפט/לדין בערעור בתיק הנ"ל בכל מועד שיקבע לכך כדין.

עמוד 7

2. שהנאשם/ המערער/המשיב/ המבקש יתייצב לנשיאת העונש שהוטל במשפט בתיק 51374-02-17 ביום _____ או בכל מועד אחר שיורה בית המשפט.

3. שהנאשם/ המערער/המשיב/המבקש ימלא אחר התנאים כאמור בהחלטה מיום _____

4. _____

תנאי הערבות

תיחתם ערבות צד ג"

עיננו הוראות כי הן כתב ההתחייבות והן כתב הערובה למעשה נעדרי פירוט על אודות התנאים שבהם שוחרר המשיב 1 ולו על דרך הפניה להחלטה שבה מפורטים התנאים וצירופה לכתב הערובה.

מצב עובדתי זה, על רקע הדרישה כי מימוש כתבי הערבות הכתב יעשה מתוכו ועל פי תנאיו, מלמדים כי הפגם שדבק בהם יורד לשורשו של עניין ולא מאפשר מימושם.

לעניין כתב ההתחייבות, כפי שניתן לראות, הרי שבו נעדרת גם החתימה כמתחייב על פי חוק, של הגורם המוסמך (שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודת המשטרה או שירות בתי הסוהר).

בבש"פ 653/98 רינה גרבי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.4.98) נקבע כי:

"חתימת הערב על כתב ערבות בפני אחד מנושאי התפקידים, הוא "אחד התנאים ליצירת החיוב של הערב וכתב ערבות שאינו ממלא אחרי תנאי זה אינו ניתן להחרמה" (ב"ש 39/69 רודריג נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יז 961, 959). חתימת הערב בפני נושא המשרה אינה באה לעשותו עד לחתימה, כי אם מהווה "אקט קונסטיטוטיבי שבלעדיו כתב הערבות אינו קורם עור וגידים (בש"פ 2708/95 הנ"ל בעמ' 235).

כאמור ובהתאם, כתבי הערובה - הן של צד ג' והן של המשיב 1 - הם כאלה שלא ניתן להורות על מימושם. אמנם כתבי הערובה נערכו מכוח ההחלטה השיפוטית ולאחר שהמשיבים נכחו וקיבלו על עצמם את תנאי השחרור ואולם בסופו של דבר נחתמו כתבי ערובה - אשר לא עולים בקנה אחד עם ההחלטה השיפוטית וללא התנאים שבשל הפרתם התבקש החילוט. בשל היות כתבי הערובה לא ניתנים למימוש, הרי שלא מצאתי להידרש לשאלת גרסאותיהם של מי מהמשיבים, באשר להתנהלותם אל מול ההפרות שביצע המשיב 1.

היקף החילוט:

13. נותרה לדין ההפקדה הכספית שהפקיד המשיב 1 בסך 15,000 ש"ח.

עמוד 8

כפי שציינתי קודם, שאלת הסמכות לחוד ושאלת אופן הפעלתה לחוד.

מצאתי כי ההפקדה הכספית, בסך של 15,000 ₪ אל מול העבירות שבהן הועמד לדין המשיב 1 ונמצאו לגביהן ראיות לכאורה היא מידתית וכאשר היא עומדת לבדה - באיון הערובות הנוספות, הרי שהיא אף נמוכה משמעותית משנדרש.

לעניין גזר הדין שנגזר על המשיב 1 בהליך הנוסף שכלל ענישה בגין ההפרות של תנאי השחרור, הרי שהוא ניתן על רקע הסדר טיעון שגובש בין הצדדים; לאחר עיון בפרוטוקול הדיון של ההליך הנוסף, לא מצאתי כל התייחסות של מי מהצדדים - או של בית המשפט, באשר לבטוחות שהופקדו בהליך שלפני ושלגביהן התבקש החילוט.

בלוקחי בחשבון את גזר הדין והעונשים שהושתו על המשיב 1 בהליך הנוסף, אל מול ההפרות שביצע המשיב 1 - שתיים במספר- ואחת מהן היא בוטה במיוחד בהיותה מלווה בביצוע עבירות נוספות, לצד טיעוני הצדדים לפני- אני מורה על חילוט מלוא ההפקדה הכספית.

סוף דבר,

סכום הפיקדון בסך של 15,000 מחולט במלואו לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ח, 22 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.